

Lúc bấy giờ, thế giới tận cùng của vô số thế giới ở phương Bắc, tên là Tồi Thắng, có Phật hiệu là Thắng Đế, Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Bạt-già-phạm, đang an ổn trú trì tại đó, nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho chúng đại Bồ-tát. Trong đó, có vị Bồ-tát tên là Thắng Thọ, thấy hào quang lớn này, cõi đất biến động và thân tướng Phật, lòng sanh thắc mắc, đi đến trước Phật, đầu lạy hai chân Phật, bạch: Bạch đức Thế Tôn! Do nhân duyên gì, mà có điềm lành này?

Khi ấy, đức Phật Thắng Đế bảo đại Bồ-tát Thắng Thọ: Này Thiện nam tử! Ở phía Nam của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Kham Nhẫn, có Phật hiệu là Thích Ca Mâu Ni, Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Bạt-già-phạm, nay đang an ổn trú trì tại đó, sắp nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho chúng đại Bồ-tát. Do thần lực của Phật đó, mà hiện ra điềm lành này.

Thắng Thọ nghe rồi, vui mừng nhảy nhót, lại bạch Phật: Bạch Thế Tôn! Con nay xin đến thế giới Kham Nhẫn, để chiêm ngưỡng, lễ bái cúng dường đức Như Lai Thích Ca Mâu Ni và các chúng đại Bồ-tát, những vị đã đạt được sự hiểu biết thông suốt, pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa, thần thông tự tại, ở thân sau cùng, nối ngôi vị Phật. Cúi xin Ngài dũ lòng thương xót, chấp thuận !

Khi ấy, Phật Thắng Đế bảo Bồ-tát Thắng Thọ: Hay thay! Hay thay! Nay đã đúng lúc. Được, ông cứ khởi hành.

Đức Phật liền lấy ngàn cành hoa sen sắc vàng ròng, hoa ấy có ngàn cánh, có các báu trang nghiêm, trao cho Bồ-tát Thắng Thọ và dặn: Ngươi mang hoa này, đến chỗ Phật Thích Ca Mâu Ni, như lời Ta dặn, bạch: "Như Lai Thắng Đế, xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đòi chịu đựng được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng?" Rồi cầm hoa sen này, dâng lên Thế Tôn, để làm Phật sự. Ngươi đến cõi Phật kia, phải nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật và các đại chúng, chớ sinh lòng coi thường, mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các vị Bồ-tát kia, oai đức khó sánh kịp, do nguyện độ sanh thôi thúc, vì nhân duyên lớn, mới sanh về cõi đó.

Khi ấy, Bồ-tát Thắng Thọ nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng trăm ngàn vô số đại Bồ-tát xuất gia, tại gia và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ, đầu lễ chân Phật, đi vòng bên phải, rồi xin giã từ. Mỗi vị mang theo vô lượng các loại hoa hương, tràng phan, lọng báu, y phục, trang sức quý và các phẩm vật cúng dường khác, bắt đầu lên đường. Vô số cõi Phật ở phương Bắc đã đi qua, đến cõi Phật nào cũng cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen, không bỏ sót cõi nào.

Khi đến chỗ Phật Thích Ca, đầu lạy hai chân Phật, đi quanh trăm ngàn vòng, rồi lui đứng một bên. Bồ-tát Thắng Thọ tiến tới trước, bạch Phật: Bạch Thế Tôn! Ở phía Bắc của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Tối Thắng, Phật hiệu là Thắng Đế Như Lai, Ứng, Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Bạt-già-phạm, xin ân cần thăm hỏi Thế Tôn, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời chịu đựng được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng? Rồi cầm ngàn hoa sen sắc vàng rờng ấy, dâng lên Thế Tôn để làm Phật sự.

Lúc bấy giờ, đức Phật Thích Ca Mâu Ni nhận hoa sen ấy, rồi rải trở lại vô số thế giới chư Phật ở phương Bắc. Do thần lực Phật, khiến cho các hoa sen này rơi khắp các cõi Phật. Trong đài của các hoa này, đều có hóa Phật ngồi kiết già, nói pháp tương ưng Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát; hữu tình nào nghe được, nhất định đều đạt được quả vị Giác ngộ cao tốt.

Khi ấy, Thắng Thọ và tùy tùng thấy việc này rồi, vui mừng nhảy nhót, khen chưa từng có. Mỗi vị tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít, mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát. Xong, lui ngồi một bên.

Cứ như vậy, từ thế giới tận cùng ấy đến đây, tất cả các cõi Phật ở phương Bắc, mỗi cõi đều có các Đức Như Lai, hiện đang nói pháp mâu cho đại chúng. Tại chỗ các Đức Phật ấy, cũng đều có một vị Bồ-tát đứng đầu, thấy hào quang lớn ấy, cõi đất biến động, và thân tướng Phật, đều đến trước Phật, bạch: Bạch Thế Tôn! Do nhân duyên gì mà có điềm lành này?

Khi ấy, các Đức Phật kia, Ngài nào cũng đáp: Ở phía Nam của cõi này, có thế giới Kham Nhẫn, có Phật hiệu là Thích Ca Mâu Ni, sắp nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Do thần lực của Phật đó, nên mới hiện điềm lành này.

Các vị Bồ-tát hàng đầu nghe xong, vui mừng; Ngài nào cũng đều xin đến thế giới Kham Nhẫn, đề chiêm ngưỡng, lễ bái, cúng

dường Phật và các vị Bồ-tát. Các Đức Như Lai kia khen hay và cho đi. Các Ngài trao cho hoa sen ngàn báu sắc vàng ròng và dặn: Người đem hoa này đến chỗ Phật kia, bạch lại đầy đủ lời ta: “Xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đòi chịu đựng được chăng? Chúng sanh dễ độ chăng?” Rồi cầm hoa sen này, dâng lên Thế Tôn để làm Phật sự. Người đến cõi kia, phải nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật đó và các vị Bồ-tát, chớ sinh lòng khinh coi thường, mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các Bồ-tát kia, oai đức khó sánh kịp, do nguyện độ sanh thôi thúc, vì nhân duyên lớn, mới sanh về cõi đó.

Mỗi vị đứng đầu nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng, vô số Bồ-tát, đồng nam, đồng nữ, từ già Phật, mang theo phẩm vật cúng dường, bắt đầu lên đường. Các cõi Phật đã đi qua, mỗi nơi đều có cúng dường Phật và Bồ-tát, không bỏ sót cõi nào.

Khi đến chỗ Phật Thích Ca, đầu lạy hai chân Phật, đi quanh trăm ngàn vòng, dâng hoa, bạch trình mọi việc. Phật nhận hoa xong, rải trở lại phương Bắc. Do thần lực Phật, nên hoa rơi khắp các cõi Phật. Trong đài của các hoa, đều có hóa Phật, nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát, khiến cho người nghe, nhất định đạt được quả vị giác ngộ cao tốt.

Bồ-tát đứng đầu và các tùy tùng thấy rồi, vui mừng, khen chưa từng có; mỗi vị tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít, mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát. Xong, lui ngồi một bên.

Lúc bấy giờ, thế giới tận cùng của vô số thế giới ở phương Đông Bắc, tên là Định Trang Nghiêm, có Phật hiệu là Định Tượng Thắng Đức, Như Lai, Ứng, Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thế, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Bạt-già-phạm, đang an ổn trú trì tại đó, nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho các chúng đại Bồ-tát. Trong đó có vị Bồ-tát tên là Ly Trần Dũng Mãnh, thấy hào quang này, cõi đất biến động và thân tướng Phật, lòng sanh thắc mắc, đi đến trước Phật, đầu lạy hai chân Phật, bạch: Bạch đức Thế Tôn! Do nhân duyên gì, mà có diêm lành này?

Khi ấy, đức Phật Định Tượng Thắng Đức bảo đại Bồ-tát Ly Trần Dũng Mãnh: Này Thiện nam tử! Ở phía Tây Nam của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Kham Nhẫn, có Phật hiệu là Thích Ca Mâu Ni, Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thế, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu,

Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Bạt-già-phạm, nay đang an ổn trú trì tại đó, sắp nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho chúng đại Bồ-tát. Do thần lực của Phật đó, mà hiện ra điềm lành này.

Khi ấy, Ly Trần Dũng Mãnh nghe Phật nói rồi, vui mừng nhảy nhót, lại bạch Phật: Bạch Thế Tôn! Con nay xin đến thế giới Kham Nhân, để chiêm ngưỡng, lễ bái cúng dường đức Như Lai Thích Ca Mâu Ni và các chúng đại Bồ-tát, những vị đã đạt được sự hiểu biết thông suốt, pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa, thần thông tự tại, ở thân sau cùng, nối ngôi vị Phật. Cúi xin dũ lòng thương xót, chấp thuận!

Khi ấy, Phật Định Tượng Thắng Đức bảo Bồ-tát Ly Trần Dũng Mãnh: Hay thay! Hay thay! Nay đã đúng lúc. Được, ông cứ khởi hành.

Đức Phật liền lấy ngàn cành hoa sen sắc vàng ròng, hoa này có ngàn cánh, có các báu trang nghiêm, trao cho Bồ-tát Ly Trần Dũng Mãnh và dặn: Người mang hoa này đến chỗ Phật Thích Ca Mâu Ni, như lời Ta dặn, bạch: "Như Lai Định Tượng Thắng Đức xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời chịu đựng được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng?" Rồi cầm hoa sen này, dâng lên Thế Tôn, để làm Phật sự. Người đến cõi kia, phải nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật và các đại chúng ở đó, chớ sinh lòng coi thường, mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì Các đại Bồ-tát kia oai đức khó sánh kịp, do nguyện độ sanh thôi thúc, vì nhân duyên lớn, mới sanh về cõi đó.

Khi ấy, Bồ-tát Ly Trần Dũng Mãnh nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng trăm ngàn vô số đại Bồ-tát xuất gia, tại gia và vô lượng trăm ngàn đồng nam, đồng nữ, đầu lạy chân Phật, đi vòng bên phải, rồi xin giã từ. Mỗi vị mang theo vô lượng các loại hoa hương, tràng phan, lọng báu, y phục, trang sức quý và các phẩm vật cúng dường khác, bắt đầu lên đường. Vô số cõi Phật ở hướng Đông Bắc đã đi qua, đến cõi Phật nào cũng cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen, không bỏ sót cõi nào.

Khi đến chỗ Phật Thích Ca, đầu lạy hai chân Phật, đi quanh trăm ngàn vòng, rồi lui đứng một bên. Bồ-tát Ly Trần Dũng Mãnh tiến tới trước, bạch Phật: Bạch Thế Tôn! Ở phía Đông Bắc của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Định Trang Nghiêm, có Phật hiệu là Định Tượng Thắng Đức, Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Bạt-già-phạm, xin ân cần thăm hỏi Thế Tôn : “ Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ

nhàng, khí lực điều hòa, an vui chẳng? Việc đòi chịu đựng được chẳng? Chúng sinh dễ độ chẳng?” Rồi cầm ngàn hoa sen sắc vàng rờng ấy, dâng lên Thế Tôn, để làm Phật sự.

Lúc bấy giờ, đức Phật Thích Ca Mâu Ni, nhận hoa sen ấy, rồi rải trở lại vô số thế giới chư Phật ở hướng Đông Bắc. Do thần lực Phật, khiến cho các hoa này rơi khắp các cõi Phật. Trong đài của các hoa này, đều có hóa Phật ngồi kiết già, nói pháp tương ưng Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát, hữu tình nào nghe được, đều đạt được quả vị Giác ngộ cao tốt.

Khi ấy, Ly Trần Dũng Mãnh và các tùy tùng thấy việc này rồi, vui mừng nhảy nhót, khen chưa từng có. Mỗi người tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít, mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát. Xong, lui ngồi một bên.

Cứ như thế, từ thế giới tận cùng ấy đến đây, tất cả cõi Phật ở phương Đông Bắc, mỗi cõi đều có các Đức Như Lai, hiện đang nói pháp mâu cho đại chúng. Tại chỗ các Đức Phật ấy, cũng đều có một vị Bồ-tát đứng đầu, thấy hào quang lớn ấy, cõi đất biến động, và thân tướng Phật, đều đến chỗ Phật, bạch: Bạch Thế Tôn! Do nhân duyên gì mà có điềm lành này?

Khi ấy, các Đức Như Lai kia, Ngài nào cũng đáp: Ở phía Tây Nam của cõi này, có thế giới Kham Nhẫn, có Phật hiệu là Thích Ca Mâu Ni, sắp nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Do thần lực của Phật đó, nên mới có điềm lành này.

Các vị Bồ-tát đứng đầu nghe xong vui mừng, Ngài nào cũng đều xin đến thế giới Kham Nhẫn, để chiêm ngưỡng, lễ bái, cúng dường Phật và các vị Bồ-tát. Các Đức Như Lai kia khen hay và cho đi. Các Ngài trao cho hoa sen ngàn báu sắc vàng rờng và dặn: Người đem hoa này đến chỗ Phật kia, bạch lại đầy đủ lời ta: “Xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chẳng? Việc đòi chịu đựng được chẳng? Chúng sinh dễ độ chẳng?” Rồi cầm hoa sen này, dâng lên Thế Tôn để làm Phật sự. Người đến cõi kia, phải nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật đó và các vị Bồ-tát, chớ sinh lòng coi thường, mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các Bồ-tát kia, oai đức khó sánh kịp, do nguyện độ sanh thôi thúc, vì nhân duyên lớn, mới sanh về cõi đó.

Mỗi vị đứng đầu nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng, vô số Bồ-tát, đồng nam, đồng nữ, từ giả Phật, mang theo phẩm vật cúng dường, bắt đầu lên đường. Các cõi Phật đã đi qua, mỗi nơi đều có cúng dường Phật và Bồ-tát, không bỏ sót cõi nào.

Khi đến chỗ Phật Thích Ca, đầu lạy hai chân Phật, đi quanh trăm ngàn vòng, dâng hoa, bạch trình mọi việc. Phật nhận hoa xong, rải trở lại phương Đông Bắc. Do thần lực Phật, nên hoa rơi khắp các cõi Phật. Trong đài của các hoa này, đều có hóa Phật nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát, khiến cho người nghe, nhất định đạt được quả vị giác ngộ cao tột.

Bồ-tát đứng đầu và các tùy tùng thấy rồi, vui mừng, khen chưa từng có; mỗi vị tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít, mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát. Xong, lui ngồi một bên.

Lúc bấy giờ, thế giới tận cùng của vô số thế giới ở hướng Đông Nam, tên là Diệu Giác Trang Nghiêm, rất dễ ưa thích, có Phật hiệu là Liên Hoa Thắng Đức Như Lai, Ứng, Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Bạt-già-phạm, đang an ổn trú trì tại đó, nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho các đại Bồ-tát. Trong đó, có vị Bồ-tát tên là Liên Hoa Thủ, thấy hào quang lớn này, cõi đất biến động và thân tướng Phật, lòng sanh thắc mắc, đi đến trước Phật, đầu lạy hai chân Phật, bạch: Bạch đức Thế Tôn! Do nhân duyên gì, mà có điềm lành này?

Khi ấy, đức Phật Liên Hoa Thắng Đức bảo đại Bồ-tát Liên Hoa Thủ: Này Thiện nam tử! Ở phía Tây Bắc của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Kham Nhẫn, có Phật hiệu là Thích Ca Mâu Ni, Như Lai, Ứng, Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Bạt-già-phạm, đang an ổn trú trì tại đó, sắp nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho chúng đại Bồ-tát. Do thần lực của Phật đó, mà hiện ra điềm lành này.

Khi ấy, Liên Hoa Thủ nghe Phật nói rồi, vui mừng nhảy nhót, lại bạch Phật: Bạch Thế Tôn! Con nay xin đến thế giới Kham Nhẫn, để chiêm ngưỡng, lễ bái cúng dường đức Như Lai Thích Ca Mâu Ni và các chúng đại Bồ-tát, những vị đã đạt được sự hiểu biết thông suốt, pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa, thần thông tự tại, ở thân sau cùng, nối ngôi vị Phật. Cúi xin dũ lòng thương xót, chấp thuận!

Khi ấy, Phật Liên Hoa Thắng Đức bảo Bồ-tát Liên Hoa Thủ: Hay thay! Hay thay! Nay đã đúng lúc. Được, ông cứ khởi hành.

Đức Phật liền lấy ngàn cành hoa sen sắc vàng ròng, hoa ấy có ngàn cánh, có các báu trang nghiêm, trao cho Bồ-tát Liên Hoa Thủ và dặn: Người mang hoa này đến chỗ Phật Thích Ca Mâu Ni, như lời Ta

dặn, bạch: "Nhu Lai Liên Hoa Thắng Đức, xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời chịu đựng được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng?" Rồi cầm hoa sen này, dâng lên Thế Tôn, để làm Phật sự. Người đến cõi kia, phải nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật và các đại chúng ở đó, chớ sinh lòng coi thường, mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các vị Bồ-tát kia, oai đức khó sánh kịp, do nguyện độ sanh thôi thúc, vì nhân duyên lớn, mới sanh về cõi đó.

Khi ấy, Bồ-tát Liên Hoa Thủ nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng trăm ngàn vô số đại Bồ-tát xuất gia, tại gia và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ, đầu lạy chân Phật, đi vòng bên phải, rồi xin giã từ. Mỗi vị mang theo vô lượng các loại hoa hương, tràng phan, lọng báu, y phục, trang sức quý và các phẩm vật cúng dường khác, bắt đầu lên đường. Vô số cõi Phật ở phương Đông Nam đã đi qua, đến cõi Phật nào cũng cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen, không bỏ sót cõi nào.

Khi đến chỗ Phật Thích Ca, đầu lạy hai chân Phật, đi quanh trăm ngàn vòng, dâng hoa, bạch trình mọi việc. Phật nhận hoa xong, rải trở lại hướng Đông Nam. Do thần lực Phật, khiến hoa rơi khắp các cõi Phật. Trong đài của các hoa này, đều có hóa Phật nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát, khiến cho người nghe, nhất định đạt được quả vị giác ngộ cao tột.

Bồ-tát đứng đầu và các tùy tùng, thấy rồi vui mừng, khen chưa từng có. Mỗi người tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít, mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát. Xong, lui ngồi một bên.

Lúc bấy giờ, thế giới tận cùng của vô số thế giới ở hướng Tây Nam, tên là Ly Trần Tự, có Phật hiệu là Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức Như Lai, Ứng, Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Bát-già-phạm, đang an ổn trú trì tại đó, nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho các đại Bồ-tát. Cõi đó có Bồ-tát tên là Nhật Quang Minh, thấy hào quang lớn này, cõi đất biến động và thân tướng Phật, lòng sanh thắc mắc, đi đến trước Phật, đầu lạy hai chân Phật, bạch: Bạch đức Thế Tôn! Do nhân duyên gì, mà có điềm lành này?

Khi ấy, đức Phật Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức bảo đại Bồ-tát Nhật Quang Minh: Này Thiện nam tử! Ở phía Đông Bắc của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Kham Nhẫn, có Phật hiệu là Thích Ca Mâu Ni, Như Lai, Ứng, Chánh Đẳng Giác,

Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trưởng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Bạt-già-phạm, nay đang an ổn trú trì tại đó, sắp nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho chúng đại Bồ-tát. Do thần lực của Phật đó, mà hiện ra điềm lành này.

Khi ấy, Nhật Quang Minh nghe Phật nói rồi, vui mừng nhảy nhót, lại bạch Phật: Bạch Thế Tôn! Con nay xin đến thế giới Kham Nhẫn, để chiêm ngưỡng, lễ bái cúng dường đức Như Lai Thích Ca Mâu Ni và các chúng đại Bồ-tát, những vị đã đạt được sự hiểu biết thông suốt, pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa, thần thông tự tại, ở thân sau cùng, nối ngôi vị Phật. Cúi xin dũ lòng thương xót, chấp thuận!

Khi ấy, Phật Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức bảo Bồ-tát Nhật Quang Minh: Hay thay! Hay thay! Nay đã đúng lúc. Được, ông cứ khởi hành.

Đức Phật liền lấy ngàn cành hoa sen sắc vàng ròng, hoa ấy có ngàn cánh, có các báu trang nghiêm, trao cho Bồ-tát Nhật Quang Minh và dặn: Người mang hoa này đến chỗ Phật Thích Ca Mâu Ni, như lời Ta dặn, bạch: "Như Lai Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đòi chịu đựng được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng?" Rồi cầm hoa sen này, dâng lên Thế Tôn, để làm Phật sự. Người đến cõi kia, phải nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật và các đại chúng, chớ sinh lòng coi thường, mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các vị Bồ-tát kia, oai đức khó sánh kịp, do nguyện độ sanh thôi thúc, vì nhân duyên lớn, mới sanh về cõi đó.

Khi ấy, Bồ-tát Nhật Quang Minh nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng trăm ngàn vô số đại Bồ-tát xuất gia, tại gia và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ, đầu lễ chân Phật, đi vòng bên phải, rồi xin giã từ. Mỗi vị mang theo vô lượng các loại hoa hương, tràng phan, lọng báu, y phục, trang sức quý và các phẩm vật cúng dường khác, bắt đầu lên đường. Vô số cõi Phật ở hướng Tây Nam đã đi qua, đến cõi Phật nào cũng cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen, không bỏ sót cõi nào.

Khi đến chỗ Phật Thích Ca, đầu lạy hai chân Phật, đi quanh trăm ngàn vòng, rồi lui đứng một bên. Bồ-tát Nhật Quang Minh tiến tới trước, bạch Phật: Bạch Thế Tôn! Ở phía Tây Nam của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Ly Trần Tự, có Phật hiệu là Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức Như Lai, Ứng, Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng

Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Bát-già-phạm, xin ân cần thăm hỏi Thế Tôn: “Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chẳng? Việc đòi chịu đựng được chẳng? Chúng sinh dễ độ chẳng?” Rồi cầm ngàn cành hoa sen sắc vàng rờng ấy, dâng lên Thế Tôn để làm Phật sự.

Khi ấy, Phật Thích Ca Mâu Ni, nhận hoa sen ấy, rồi rải trở lại vô số thế giới chư Phật ở hướng Tây Nam. Do thần lực Phật, khiến cho các hoa này rơi khắp các cõi Phật. Trong đài của các hoa này, đều có hóa Phật ngồi kiết già, nói pháp tương ưng Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát, hữu tình nào nghe được, nhất định đạt được quả vị Giác ngộ cao tột.

Khi ấy, Nhật Quang Minh và các tùy tùng thấy việc này, vui mừng nhảy nhót, khen chưa từng có; mỗi người tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít, mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát. Xong, lui ngồi một bên.

Cứ như vậy, từ thế giới tận cùng ấy đến đây, tất cả cõi Phật ở hướng Tây Nam, mỗi cõi đều có các Đức Như Lai, hiện đang nói pháp mâu cho đại chúng. Tại chỗ các Đức Phật ấy, cũng đều có một vị Bồ-tát đứng đầu, thấy hào quang lớn ấy, cõi đất biến động, và thân tướng Phật, đi đến trước Phật, bạch: Bạch Thế Tôn! Do nhân duyên gì mà có điềm lành này?

Khi ấy, các Đức Phật kia, Ngài nào cũng đáp: Ở phía Đông Bắc của cõi này, có thế giới Kham Nhẫn, có Phật hiệu là Thích Ca Mâu Ni, sắp nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Do thần lực của Phật đó, nên mới hiện điềm lành này.

Các vị Bồ-tát đứng đầu nghe xong, vui mừng, Ngài nào cũng đều xin đến thế giới Kham Nhẫn, để chiêm ngưỡng, lễ bái, cúng dường Phật và các vị Bồ-tát. Các Đức Như Lai kia khen hay và cho đi. Các Ngài lấy hoa sen ngàn báu sắc vàng rờng và dặn: Người đem hoa này đến chỗ Phật kia, bạch lại đầy đủ lời ta: “Xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chẳng? Việc đòi chịu đựng được chẳng? Chúng sanh dễ độ chẳng?” Rồi cầm hoa sen này, dâng lên Thế Tôn để làm Phật sự. Người đến cõi kia, phải nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật đó và các Bồ-tát, chớ sinh lòng coi thường, mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các Bồ-tát kia, oai đức khó sánh kịp, do nguyện độ sanh thôi thúc, vì nhân duyên lớn, mới sanh về cõi đó.

Mỗi vị đứng đầu nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng, vô số Bồ-tát, đồng nam, đồng nữ, từ giả Phật, mang theo phẩm vật cúng

dường, bắt đầu lên đường. Các cõi Phật đã đi qua, mỗi nơi đều có cúng dường Phật và Bồ-tát, không bỏ sót cõi nào.

Khi đến chỗ Phật Thích Ca, đầu lạy hai chân Phật, đi quanh trăm ngàn vòng, dâng hoa, bạch trình mọi việc. Phật nhận hoa xong, rải trở lại hướng Tây Nam. Do thần lực Phật, nên hoa rơi khắp các cõi Phật. Trong đài của các hoa, đều có hóa Phật nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát, khiến cho người nghe, nhất định đạt được quả vị Giác ngộ cao tột.

Bồ-tát đứng đầu và các tùy tùng thấy rồi, vui mừng, khen chưa từng có; mỗi vị tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít, mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát. Xong, lui ngồi một bên.

Lúc bảy giờ, thế giới tận cùng của vô số thế giới ở hướng Tây Bắc, tên là Chơn Tự Tại, có Phật hiệu là Nhất Bảo Cái Thắng Như Lai, Ứng, Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Bạt-già-phạm, đang an ổn trú trì tại đó, nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho các chúng đại Bồ-tát. Trong đó, có vị Bồ-tát tên là Bảo Thắng, thấy hào quang lớn này, cõi đất biến động và thân tướng Phật, lòng sanh thắc mắc, đi đến trước Phật, đầu lạy hai chân Phật, bạch: Bạch đức Thế Tôn! Do nhân duyên gì, mà có điềm lành này?

Khi ấy, đức Phật Nhất Bảo Cái Thắng bảo đại Bồ-tát Bảo Thắng: Này Thiện nam tử! Ở hướng Đông Nam của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng, tên là Kham Nhẫn, có Phật hiệu là Thích Ca Mâu Ni, Như Lai, Ứng, Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Bạt-già-phạm, nay đang an ổn trú trì tại đó, sắp nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho chúng đại Bồ-tát. Do thần lực của Phật đó, mà hiện ra điềm lành này.

Bảo Thắng nghe rồi, vui mừng nhảy nhót, lại bạch Phật: Bạch Thế Tôn! Con nay xin đến thế giới Kham Nhẫn, để chiêm ngưỡng, lễ bái cúng dường đức Như Lai Thích Ca Mâu Ni và các chúng đại Bồ-tát, những vị đã đạt được sự hiểu biết thông suốt, pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa, thần thông tự tại, ở thân sau cùng, nối ngôi vị Phật. Cúi xin dũ lòng thương xót, chấp thuận !

Khi ấy, Phật Nhất Bảo Cái Thắng bảo Bồ-tát Bảo Thắng: Hay thay! Hay thay! Nay đã đúng lúc. Được, ông cứ khởi hành.

Đức Phật liền lấy ngàn cành hoa sen sắc vàng ròng, hoa ấy có ngàn cánh, có các báu trang nghiêm, trao cho Bồ-tát Bảo Thắng và

dẫn: Người mang hoa này đến chỗ Phật Thích Ca Mâu Ni, như lời Ta dặn, bạch: "Nhu Lai Nhất Bảo Cái Thắng xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đòi chịu đựng được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng?" Rồi cầm hoa sen này, dâng lên Thế Tôn, để làm Phật sự. Người đến cõi kia, phải nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật và các đại chúng, chớ sinh lòng coi thường, mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các vị Bồ-tát kia, oai đức khó sánh kịp, do nguyện độ sanh thôi thúc, vì nhân duyên lớn, mới sanh về cõi đó.

Khi ấy, Bồ-tát Bảo Thắng nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng trăm ngàn vô số đại Bồ-tát xuất gia, tại gia và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ, đầu lễ chân Phật, đi vòng bên phải, rồi xin giả từ. Mỗi vị mang theo vô lượng các loại hoa hương, tràng phan, lọng báu, y phục, trang sức quý và các phẩm vật cúng dường khác, bắt đầu lên đường. Vô số cõi Phật ở hướng Tây Bắc đã đi qua, đến cõi Phật nào cũng cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen, không bỏ sót cõi nào.

Khi đến chỗ Phật Thích Ca, đầu lạy hai chân Phật, đi quanh trăm ngàn vòng, rồi lui đứng một bên. Bồ-tát Bảo Thắng tiến tới trước, bạch Phật: Bạch Thế Tôn! Ở phía Tây Bắc của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Chân Tự Tại, có Phật hiệu là Nhất Bảo Cái Thắng Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Bạt-già-phạm, xin ân cần thăm hỏi Thế Tôn: "Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đòi chịu đựng được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng?" Rồi cầm ngàn cành hoa sen sắc vàng ròng ấy, dâng lên Thế Tôn, để làm Phật sự.

Khi ấy, Phật Thích Ca Mâu Ni nhận hoa sen ấy, rồi rải trở lại vô số thế giới chư Phật ở hướng Tây Bắc. Do thần lực Phật, khiến cho các hoa này, rơi khắp các cõi Phật. Trong đài của các hoa này, đều có hóa Phật ngồi kiết già, nói pháp tương ưng Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát, hữu tình nào nghe được, nhất định đạt được quả vị Giác ngộ cao tốt.

Khi ấy, Bảo Thắng và các tùy tùng thấy việc này rồi, vui mừng nhảy nhót, khen chưa từng có; mỗi người tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít, mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật và các Bồ-tát. Xong, lui ngồi một bên.

Cứ như thế, từ thế giới tận cùng ấy đến đây, tất cả các cõi Phật ở hướng Tây Bắc, mỗi cõi đều có các Đức Như Lai, hiện đang nói pháp mâu cho đại chúng. Tại chỗ các Đức Phật ấy, cũng đều có một vị Bồ-tát đứng đầu, thấy hào quang lớn này, cõi đất biến động, và thân tướng Phật, tiến đến trước, bạch Phật: Bạch Thế Tôn! Do nhân duyên gì mà có điềm lành này?

Khi ấy, các Đức Phật kia, mỗi Ngài đều đáp: Ở hướng Đông Nam có thế giới Kham Nhẫn, có Phật hiệu là Thích Ca Mâu Ni, sắp nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Do thần lực của Phật đó, nên mới hiện điềm lành này.

Các Bồ-tát đứng đầu nghe xong, vui mừng, Ngài nào cũng đều xin đến thế giới Kham Nhẫn, để chiêm ngưỡng, lễ bái, cúng dường Phật và các vị Bồ-tát. Các Đức Như Lai kia khen hay và cho đi. Các Ngài đều trao cho hoa sen ngàn báu sắc vàng ròng và dặn: Người đem hoa này, đến chỗ Phật kia, bạch lại đầy đủ lời ta: “Xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đòi chịu đựng được chăng? Chúng sanh dễ độ chăng?” Rồi cầm hoa sen này, dâng lên Thế Tôn để làm Phật sự. Người đến cõi kia, phải nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật đó và các Bồ-tát, chớ sinh lòng coi thường, mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các Bồ-tát kia, oai đức khó sánh kịp, do nguyện độ sanh thôi thúc, vì nhân duyên lớn, mới sanh về cõi đó.

Mỗi vị đứng đầu nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng, vô số Bồ-tát, đồng nam, đồng nữ, từ giả Phật, mang theo phẩm vật cúng dường, bắt đầu lên đường. Các cõi Phật đã đi qua, mỗi nơi đều có cúng dường Phật và Bồ-tát, không bỏ sót cõi nào.

Khi đến chỗ Phật Thích Ca, đầu lạy hai chân Phật, đi quanh trăm ngàn vòng, dâng hoa bạch trình mọi việc. Phật nhận hoa xong, rải trở lại hướng Tây Bắc. Do thần lực Phật, nên hoa rơi khắp các cõi Phật. Trong đài của các hoa, đều có hóa Phật nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát, khiến cho người nghe, nhất định đạt được quả vị Giác ngộ cao tột.

Bồ-tát đứng đầu và hàng tùy tùng thấy rồi, vui mừng, khen chưa từng có; mỗi vị tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít, mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát. Xong, lui ngồi một bên.

Lúc bấy giờ, thế giới tận cùng của vô số thế giới ở phương dưới, tên là Liên Hoa, có Phật hiệu là Liên Hoa Đức Như Lai, Ứng, Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải,

Vô Thượng Trọng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Bạt-già-phạm, đang an ổn trú trì tại đó, nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho các chúng đại Bồ-tát. Ở đó, có vị Bồ-tát tên là Liên Hoa Thắng, thấy hào quang lớn này, cõi đất biến động và thân tướng Phật, lòng sanh thắc mắc, đi đến trước Phật, đầu lạy hai chân Phật, bạch: Bạch đức Thế Tôn! Do nhân duyên gì, mà có điềm lành này?

Khi ấy, đức Phật Liên Hoa Đức bảo Bồ-tát Liên Hoa Thắng: Nay Thiện nam tử! Ở phía Trên của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng, tên là Kham Nhẫn, có Phật hiệu là Thích Ca Mâu Ni, Như Lai, Ứng, Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trọng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Bạt-già-phạm, nay đang an ổn, trú trì tại đó, sắp nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho chúng đại Bồ-tát. Do thần lực của Phật đó, mà hiện ra điềm lành này.

Khi ấy, Liên Hoa Thắng nghe Phật nói rồi, vui mừng nhảy nhót, lại bạch Phật: Bạch Thế Tôn! Con nay xin đến thế giới Kham Nhẫn, để chiêm ngưỡng, lễ bái cúng dường đức Như Lai Thích Ca Mâu Ni và các chúng đại Bồ-tát, những vị đã đạt được sự hiểu biết thông suốt, pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa, thần thông tự tại, ở thân sau cùng, nối ngôi vị Phật. Cúi xin dũ lòng thương xót, chấp thuận!

Khi ấy, Phật Liên Hoa Đức bảo Bồ-tát Liên Hoa Thắng: Hay thay! Hay thay! Nay đã đúng lúc. Được, ông cứ khởi hành.

Đức Phật liền lấy ngàn cành hoa sen sắc vàng ròng, hoa ấy có ngàn cánh, có các báu trang nghiêm, trao cho Bồ-tát Liên Hoa Thắng và dặn: Người mang hoa này đến chỗ Phật Thích Ca Mâu Ni, như lời Ta dặn, bạch: "Như Lai Liên Hoa Đức xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời chịu đựng được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng?" Rồi cầm hoa sen này, dâng lên Thế Tôn, để làm Phật sự. Người đến cõi kia, phải nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật và các đại chúng ở đó, chớ sinh lòng coi thường, mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các đại Bồ-tát kia, oai đức khó sánh kịp, do nguyện độ sanh thôi thúc, vì nhân duyên lớn, mới sanh về cõi đó.

Khi ấy, Bồ-tát Liên Hoa Thắng, nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng trăm ngàn vô số đại Bồ-tát xuất gia, tại gia và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ, đầu lễ chân Phật, đi vòng bên phải, rồi xin giã từ. Mỗi vị mang theo vô lượng các loại hoa hương, tràng phan, lọng báu, y phục, trang sức quý và các phẩm vật cúng dường khác, bắt đầu lên đường. Vô số cõi Phật ở phương Dưới đã đi qua, đến cõi Phật

nào cũng cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen, không bỏ sót cõi nào.

Khi đến chỗ Phật Thích Ca, đầu lạy hai chân Phật, đi quanh trăm ngàn vòng, rồi lui đứng một bên. Bồ-tát Liên Hoa Thắng tiến tới trước, bạch Phật: Bạch Thế Tôn! Ở phía Dưới của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Liên Hoa, có Phật hiệu là Liên Hoa Đức, Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Bạt-già-phạm, xin ân cần thăm hỏi Thế Tôn: “được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời chịu đựng được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng?” Rồi cầm ngàn hoa sen sắc vàng rờng ấy, dâng lên Thế Tôn để làm Phật sự.

Khi ấy, đức Phật Thích Ca Mâu Ni, nhận hoa sen ấy, rồi rải trở lại vô số thế giới chư Phật ở phương Dưới. Do thần lực Phật, khiến cho các hoa này, rơi khắp các cõi Phật. Trong đài của các hoa này, đều có hóa Phật ngồi kiết già, nói pháp tương ưng Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát, hữu tình nào nghe được, nhất định đạt được quả vị Giác ngộ cao tột.

Khi ấy, Liên Hoa Thắng và các tùy tùng thấy việc này rồi, vui mừng nhảy nhót, khen chưa từng có; mỗi người tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít, mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát. Xong, lui ngồi một bên.

Cứ như thế, từ thế giới tận cùng ấy đến đây, tất cả cõi Phật ở phương Dưới, mỗi cõi đều có các Đức Như Lai, hiện đang nói pháp màu cho đại chúng. Tại chỗ các Đức Phật ấy, cũng đều có một vị Bồ-tát đứng đầu, thấy hào quang lớn ấy, cõi đất biến động, và thân tướng Phật, đều đến chỗ Phật, bạch: Bạch Thế Tôn! Do nhân duyên gì mà có điềm lành này?

Khi ấy, các Đức Phật kia, Ngài nào cũng đáp: Ở phía Trên của cõi này, có thế giới Kham Nhẫn, có Phật hiệu là Thích Ca Mâu Ni, sắp nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Do thần lực của Phật đó, nên mới hiện điềm lành này.

Các vị Bồ-tát hàng đầu nghe xong vui mừng, Ngài nào cũng đều xin đến thế giới Kham Nhẫn, để chiêm ngưỡng, lễ bái, cúng dường Phật và các vị Bồ-tát. Các Đức Như Lai kia khen hay và cho đi. Các Ngài trao cho hoa sen ngàn báu sắc vàng rờng và dặn: Người đem hoa này đến chỗ Phật kia, bạch lại đầy đủ lời ta: “Xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an

vui chẳng? Việc đòi chịu đựng được chẳng? Chúng sanh dễ độ chẳng?” Rồi cầm hoa sen này, dâng lên Thế Tôn để làm Phật sự. Người đến cõi kia, phải nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật đó và các vị Bồ-tát, chớ sinh lòng coi thường, mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các Bồ-tát kia, oai đức khó sánh kịp, do nguyện độ sanh thôi thúc, vì nhân duyên lớn, mới sanh về cõi đó.

Mỗi vị đứng đầu nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng, vô số Bồ-tát, đồng nam, đồng nữ, từ già Phật, mang theo phẩm vật cúng dường, bắt đầu lên đường. Các cõi Phật đã đi qua, mỗi nơi đều có cúng dường Phật và Bồ-tát, không bỏ sót cõi nào.

Khi đến chỗ Phật Thích Ca, đầu lạy hai chân Phật, đi quanh trăm ngàn vòng, dâng hoa, bạch trình mọi việc. Phật nhận hoa xong, rải trở lại phương Dưới. Do thần lực Phật, nên hoa rơi khắp các cõi Phật. Trong đài của các hoa, đều có hóa Phật, nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát, khiến cho người nghe, nhất định đạt được quả vị Giác ngộ cao tột.

Bồ-tát đứng đầu và hàng tùy tùng thấy rồi, vui mừng, khen chưa từng có; mỗi vị tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít, mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát. Xong, lui ngồi một bên.

Lúc bấy giờ, thế giới tận cùng của vô số thế giới ở phương Trên, tên là Hoan Hỷ, có Phật hiệu là Hỷ Đức Như Lai, Ứng, Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Bạt-già-phạm, đang an ổn trú trì tại đó, nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho các đại Bồ-tát. Ở đó, có Bồ-tát tên là Hỷ Thọ, thấy hào quang lớn này, cõi đất biến động và thân tướng Phật, lòng sanh thắc mắc, đi đến trước Phật, đầu lạy hai chân Phật, bạch: Bạch đức Thế Tôn! Do nhân duyên gì, mà có diêm lành này?

Khi ấy, đức Phật Hỷ Đức bảo đại Bồ-tát Hỷ Thọ: Đây Thiện nam tử! Ở phía Dưới của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Kham Nhẫn, có Phật hiệu là Thích Ca Mâu Ni, Như Lai, Ứng, Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Bạt-già-phạm, nay đang an ổn, trú trì tại đó, sắp nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho chúng đại Bồ-tát. Do thần lực của Phật đó, mà hiện ra diêm lành này.

Hỷ Thọ nghe rồi, vui mừng nhảy nhót, lại bạch Phật: Bạch Thế Tôn! Con nay xin đến thế giới Kham Nhẫn, để chiêm ngưỡng, lễ bái

cúng dường đức Như Lai Thích Ca Mâu Ni và các chúng đại Bồ-tát, những vị đã đạt được sự hiểu biết thông suốt, pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa, thần thông tự tại, ở thân sau cùng, nối ngôi vị Phật. Cúi xin dũ lòng thương xót, chấp thuận !

Khi ấy, Phật Hỷ Đức bảo Bồ-tát Hỷ Thọ: Hay thay! Hay thay! Nay đã đúng lúc. Được, ông cứ khởi hành.

Đức Phật liền lấy ngàn cành hoa sen sắc vàng ròng, hoa ấy có ngàn cánh, có các báu trang nghiêm, trao cho Bồ-tát Hỷ Thọ và dặn: Người mang hoa này đến chỗ Phật Thích Ca Mâu Ni, như lời Ta dặn, bạch: "Như Lai Hỷ Đức xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời chịu đựng được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng?" Rồi cầm hoa sen này, dâng lên Thế Tôn, để làm Phật sự. Người đến cõi kia, phải nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật đó và các đại chúng, chớ sinh lòng coi thường, mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các vị Bồ-tát kia, oai đức khó sánh kịp, do nguyên độ sanh thôi thúc, vì nhân duyên lớn, mới sanh về cõi đó.

Khi ấy, Bồ-tát Hỷ Thọ nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng trăm ngàn vô số đại Bồ-tát xuất gia, tại gia và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ, đầu lễ chân Phật, đi vòng bên phải, rồi xin giã từ. Mỗi vị mang theo vô lượng các loại hoa hương, tràng phan, lọng báu, y phục, trang sức quý và các phẩm vật cúng dường khác, bắt đầu lên đường. Vô số cõi Phật ở phương Trên đã đi qua, đến cõi Phật nào cũng cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen, không bỏ sót cõi nào.

Khi đến chỗ Phật Thích Ca, đầu lạy hai chân Phật, đi quanh trăm ngàn vòng, rồi lui đứng một bên. Bồ-tát Hỷ Thọ tiến tới trước, bạch Phật: Bạch Thế Tôn! Ở phương Trên của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Hoan Hỷ, có Phật hiệu là Hỷ Đức. Như Lai, Ứng, Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Bạt-già-phạm, xin ân cần thăm hỏi Thế Tôn: “được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời chịu đựng được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng?” Rồi cầm ngàn hoa sen sắc vàng ròng ấy, dâng lên Thế Tôn để làm Phật sự.

Khi ấy, đức Phật Thích Ca Mâu Ni nhận hoa sen ấy, rồi rải trở lại vô số thế giới chư Phật ở phương Trên. Do thần lực Phật, khiến các hoa này, rơi khắp các cõi Phật. Trong đài của các hoa này đều có hóa Phật ngồi kiết già, nói pháp tương ưng Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho

các Bồ-tát, hữu tình nào nghe được, nhất định đạt được, quả vị Giác ngộ cao tốt.

Khi ấy, Hỷ Thọ và hàng tùy tùng thấy việc này rồi, vui mừng nhảy nhót, khen chưa từng có; mỗi vị tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít, mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát. Xong, lui ngồi một bên.

Cứ như thế, từ thế giới tận cùng ấy đến đây, tất cả cõi Phật ở phương Trên, mỗi cõi đều có các Đức Như Lai, hiện đang nói pháp màu cho đại chúng. Tại chỗ các Đức Phật ấy, cũng đều có một vị Bồ-tát đứng đầu, thấy hào quang lớn ấy, cõi đất biến động, và thân tướng Phật, đều đến chỗ Phật, bạch: Bạch Thế Tôn! Do nhân duyên gì mà có điềm lành này?

Khi ấy, các Đức Phật kia, mỗi Ngài đều đáp: Ở phía Dưới, có thế giới Kham Nhẫn, có Phật hiệu là Thích Ca Mâu Ni, sắp nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho các đại Bồ-tát. Do thần lực của Phật đó, nên mới hiện điềm lành này.

Các vị Bồ-tát hàng đầu nghe xong, vui mừng, Ngài nào cũng xin đến thế giới Kham Nhẫn, để chiêm ngưỡng, lễ bái, cúng dường Phật và các Bồ-tát. Các Đức Như Lai kia khen hay và cho đi. Các Ngài trao cho hoa sen ngàn báu sắc vàng ròng và dặn: Người đem hoa này đến chỗ Phật kia, bạch lại đầy đủ lời ta: “Xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đòi chịu đựng được chăng? Chúng sanh dễ độ chăng?” Rồi cầm hoa sen này, dâng lên Thế Tôn để làm Phật sự. Người đến cõi kia, phải nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật đó và các vị Bồ-tát, chớ sinh lòng coi thường, mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các Bồ-tát kia, oai đức khó sánh kịp, do nguyện độ sanh thôi thúc, vì nhân duyên lớn, mới sanh về cõi đó.

Mỗi vị đứng đầu nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng, vô số Bồ-tát, đồng nam, đồng nữ, từ già Phật, mang theo phẩm vật cúng dường, bắt đầu lên đường. Các cõi Phật đã đi qua, mỗi nơi đều có cúng dường Phật và Bồ-tát, không bỏ sót cõi nào.

Khi đến chỗ Phật Thích Ca, đầu lạy hai chân Phật, đi quanh trăm ngàn vòng, dâng hoa bạch trình mọi việc. Phật nhận hoa xong, rải trở lại phương Trên. Do thần lực Phật, nên hoa rơi khắp các cõi Phật. Trong đài của các hoa này đều có hóa Phật nói pháp Đại Bát-nhã-ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát, khiến cho người nghe, nhất định đạt được quả vị Giác ngộ cao tốt.

Bồ-tát đứng đầu và hàng tùy tùng thấy rồi vui mừng, khen chưa từng có; mỗi vị tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít, mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát. Xong, lui qua ngòi một bên.

Lúc bấy giờ, ở các cõi Phật trong thế giới ba lần ngàn này, các báu sung mãn; các loại hoa quý, rải khắp trên đất, tràng phan báu, lọng báu giăng bày khắp nơi; cây hoa, cây trái, cây thơm, cây mọt, cây báu, cây áo, các cây trang sức xen lẫn, trang nghiêm cùng khắp, rất dễ ưa thích. Như cảnh giới nhiều hoa sen ở cõi Tịnh Độ của đức Như Lai Phổ Hoa. Bồ-tát Diệu Cát Tường, Bồ-tát Thiện Trụ Tuệ và vô lượng đại Bồ-tát có oai đức và thần lực lớn, đều ở trong đó.

Quyển Thứ 02

HẾT